

بلفاریت

بلفاریت التهاب مزمن پلک‌ها بوده و معمولاً حاشیه پلک‌ها که محل رشد مژه‌ها می‌باشد را تحت تاثیر قرار می‌دهد. بلفاریت می‌تواند باعث ایجاد گل مژه یا شالازیون شود. معمولاً به صورت دو طرفه بروز می‌کند. غالباً سابقه خانوادگی و چرب بودن پوست و موی سر و بدن وجود دارد. از علل شایع می‌توان عفونت‌ها، بیماری پوستی مثل شوره سر، آلرژی (اگزما و حساسیت دارویی)، فقر بهداشتی و آلودگی مژه‌ها با شپش و اختلال در عملکرد غدد چربی در پلک‌ها را نام برد.

علائم

علائم شایع این بیماری عبارتست از قرمزی و تورم حاشیه پلک‌ها، وجود پوسته بر روی مژه‌ها.

عوارض

بلفاریت موجب ترس از نور و خارش و سوزش چشم بویژه در هنگام تابش اشعه خورشید و یا مطالعه مداوم شود. از عوارض مهم دیگر این بیماری حساس شدن چشم به تحریکات محیطی (مثل آلودگی هوا)، خستگی مداوم و پلک زدن‌های مکرر می‌باشد.

اقدامات پرستاری

پیگیری بیماری و ادامه درمان و کنترل بهداشت اهمیت دارد و این بیماری ریشه کن نخواهد شد. جهت پیشگیری و برطرف شدن عفونت و پوسته‌ها، حاشیه پلک‌های خود را هر شب باید با شامپو بچه تمیز کرد. در وضعیت‌های شدید می‌توان از پماد آنتی‌بیوتیک استفاده کرد.

در صورت سوزش و یا خارش روزانه می‌توان دو تا سه بار از کمپرس سرد استفاده کرد. با کاهش نشانه‌ها به تدریج دفعات اقدامات درمانی و بهداشتی فوق‌الذکر کاهش داده می‌شود تا بالاخره تا هفته‌ای دوبار ادامه می‌یابد. همچنین توصیه می‌شود مصرف چربی‌های سنگین و مواد محرک مانند ادویه، فلفل، کاکائو و قهوه را به حداقل رساند.

تفاوت گل مژه، بلفاریت و شالازیون چیست؟

تشخیص و تمایز شالازیون از گل مژه کمی مشکل است. گل مژه نوعی دیگر از التهاب چشمها می باشد و معمولا در اثر عفونت های باکتریایی به وجود می آید. این بیماری در لبه پلکها و گاهی اوقات در ریشه مژهها ایجاد می شود، اما شالازیون در وسط پلکها و دور از خط رویش مژهها مشاهده می شود.

گل مژه نسبت به شالازیون دردناک تر بوده و دارای یک نقطه متمایل به زرد در مرکز خود می باشد که ممکن است پس از گذشت چند روز برطرف شود، در صورتی که شالازیون در اکثر موارد بدون درد و صورتی رنگ است. گاهی ممکن است عفونت های مربوط به گل مژه درمان شود اما مواد داخل آن زیر پوست تجمع کرده و تبدیل به شالازیون شود.

منبع: اصول و مبانی چشم پزشکی کاربردی